

^{241}Pu – postępy w opracowaniu procedury badawczej

K. Wiatr, M. Suplińska

OZNACZANIE STĘŻENIA PROMIENIOTWÓRCZEGO ^{241}Pu W
OSADACH DENNYCH POŁUDNIOWEGO MORZA
BAŁTYCKIEGO

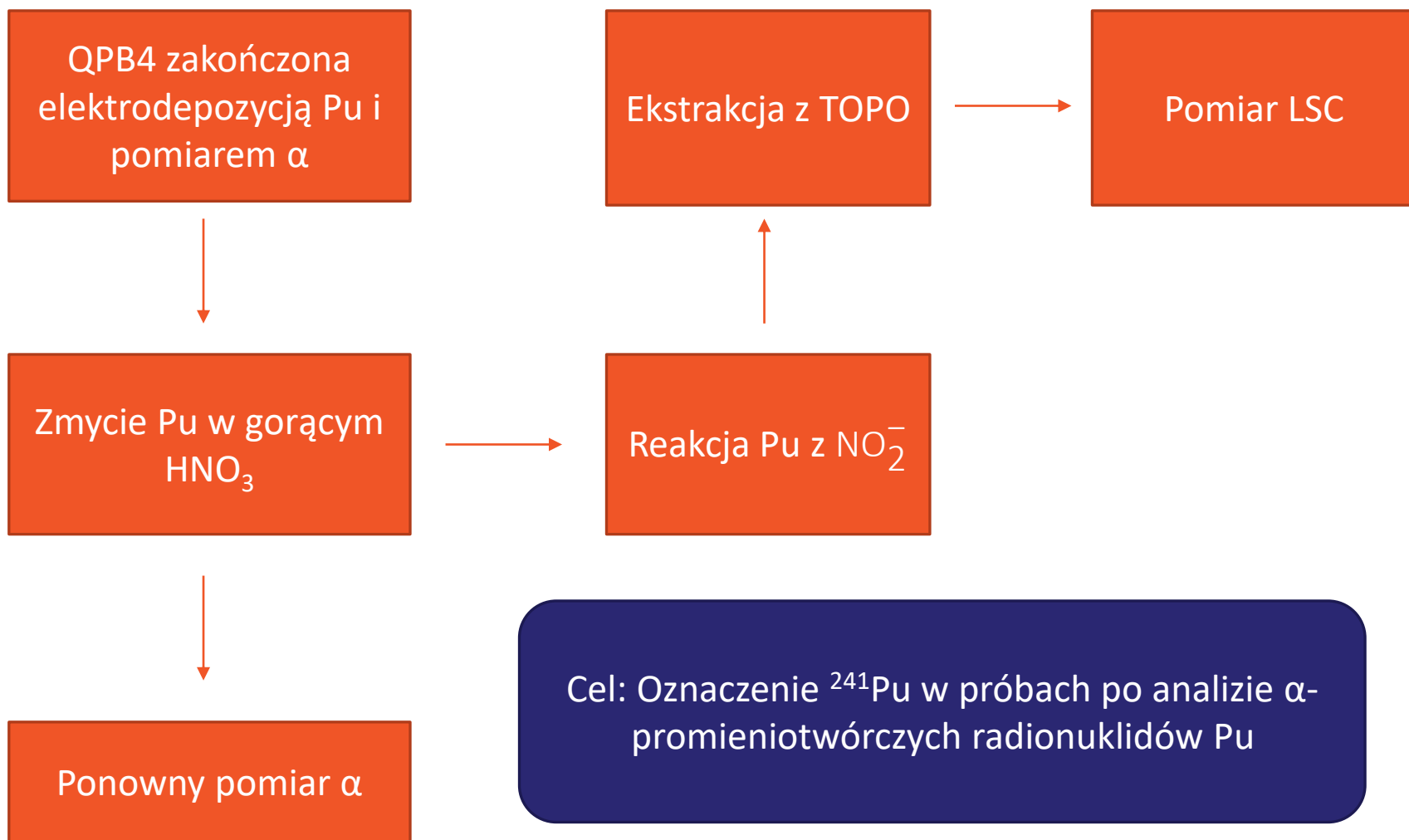
Plan prezentacji

1. Podstawowe informacje o radionuklidach mających znaczenie w tej procedurze
2. Cel procedury i jej przebieg
3. Napotkane problemy
  1. Kalibracja aparatury pomiarowej
  2. Elektrodepozycja Pu na stalowych płytkach
4. Dalsze działania

Podstawowe informacje

Radionuklid	Typ rozpadu	Czas $\tau_{1/2}$ [lata]	Energia promieniowania [keV]
^3H	β	12,31	18,591
^{238}Pu	α	87,74	5593,20
^{239}Pu	α	24100	5244,43
^{240}Pu	α	6561	5255,75
^{241}Pu	β	14,33	20,8
^{241}Am	α	432,6	5578,28
^{242}Pu	α	$3,73 \cdot 10^5$	4984,5

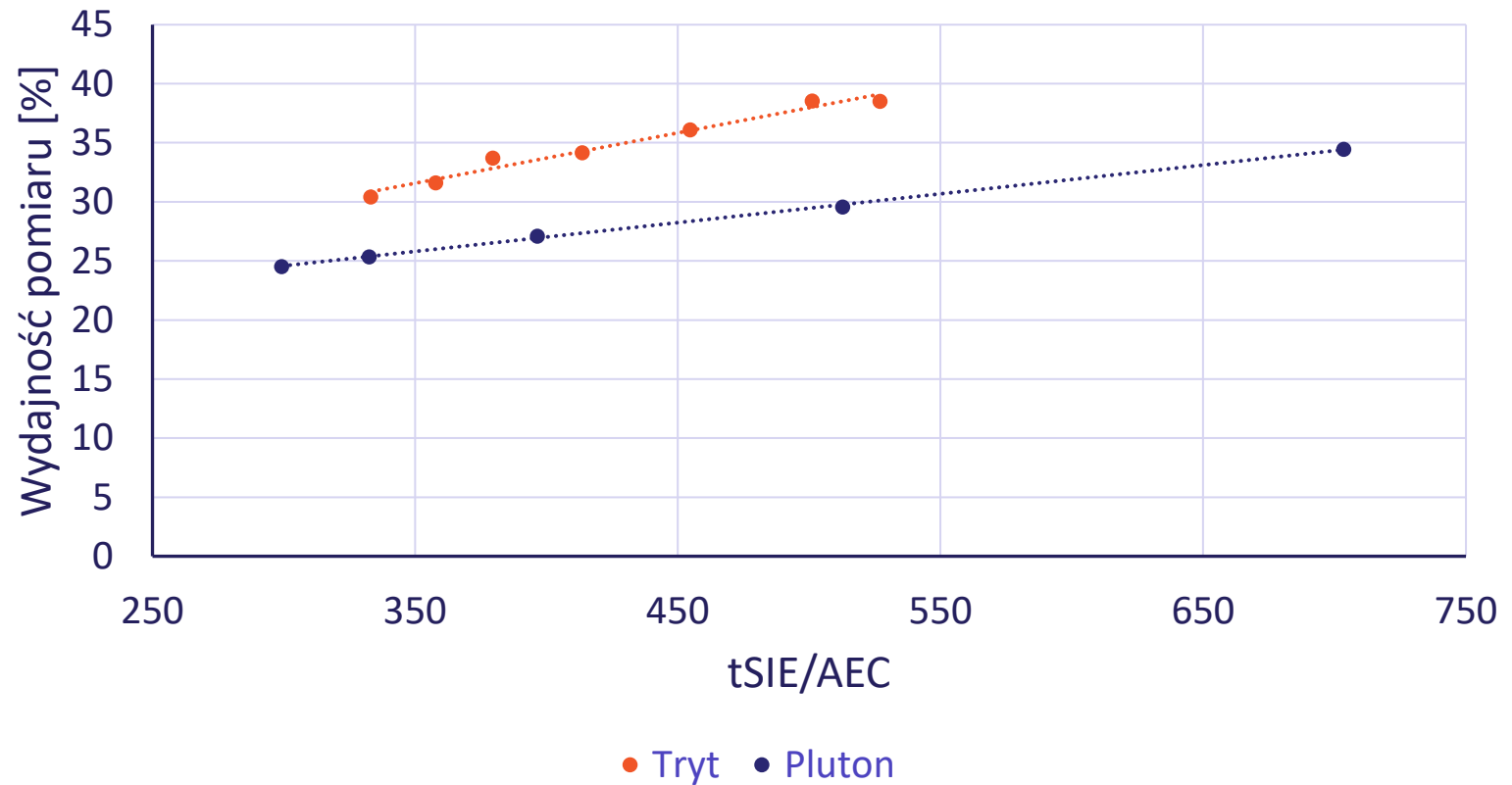
Przebieg procedury i jej cel

Cel: Oznaczenie ²⁴¹Pu w próbach po analizie α-promieniotwórczych radionuklidów Pu

Kalibracja aparatury pomiarowej

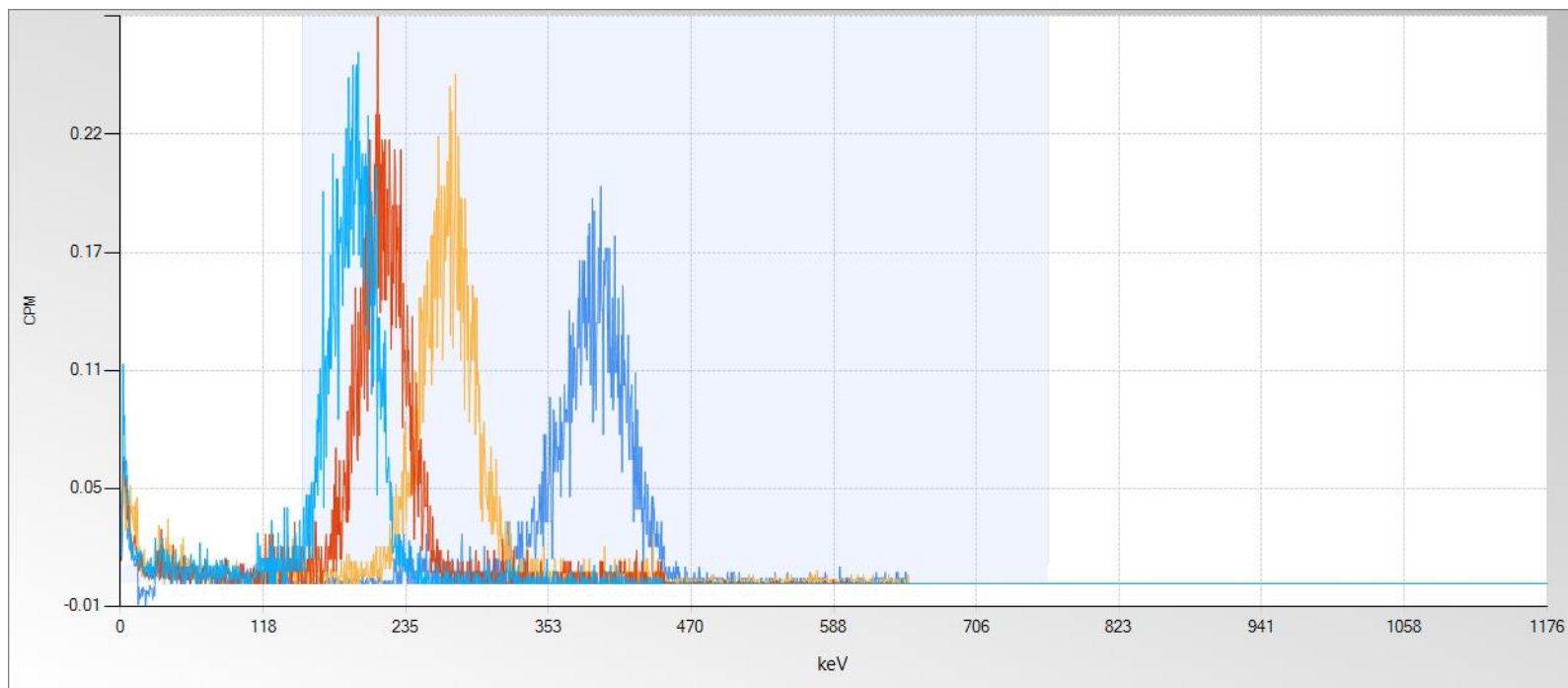
tSIE – transformed Spectral Index of the External Standard

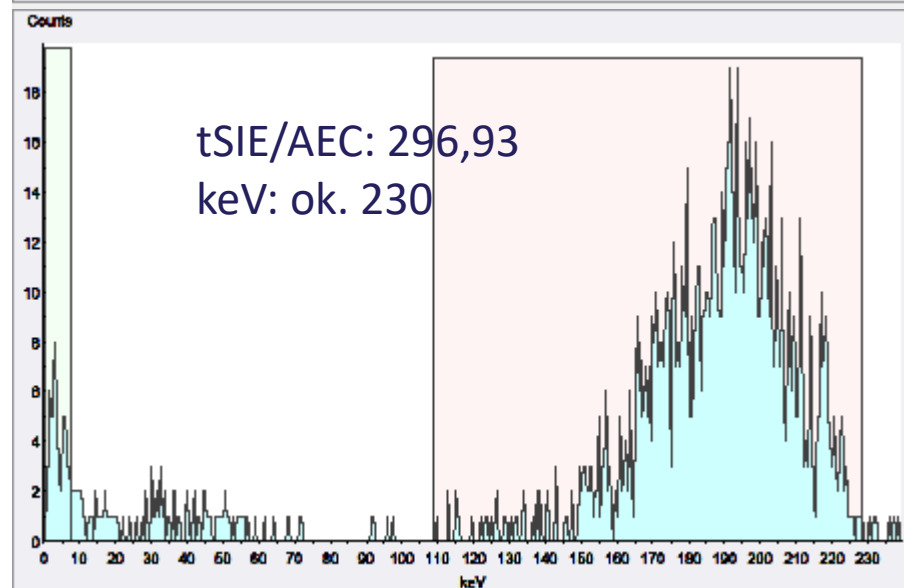
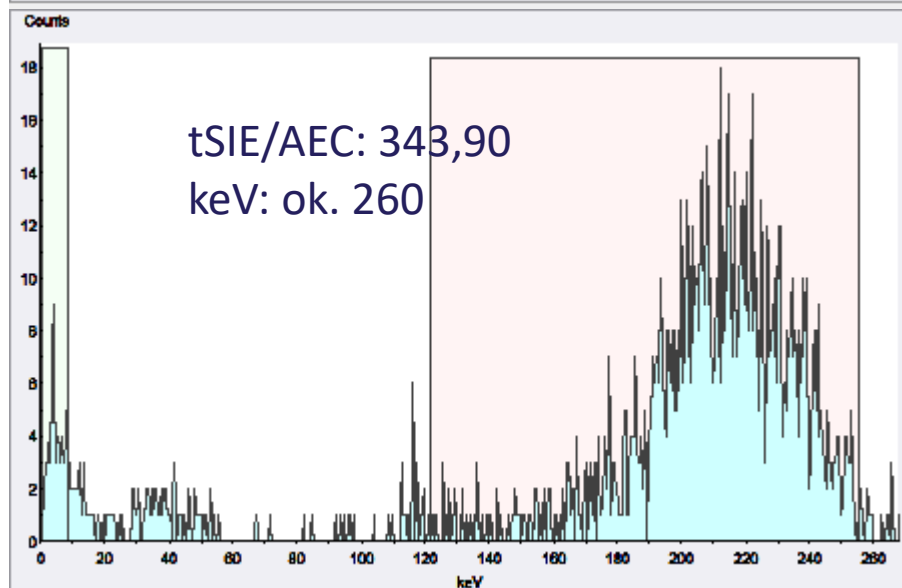
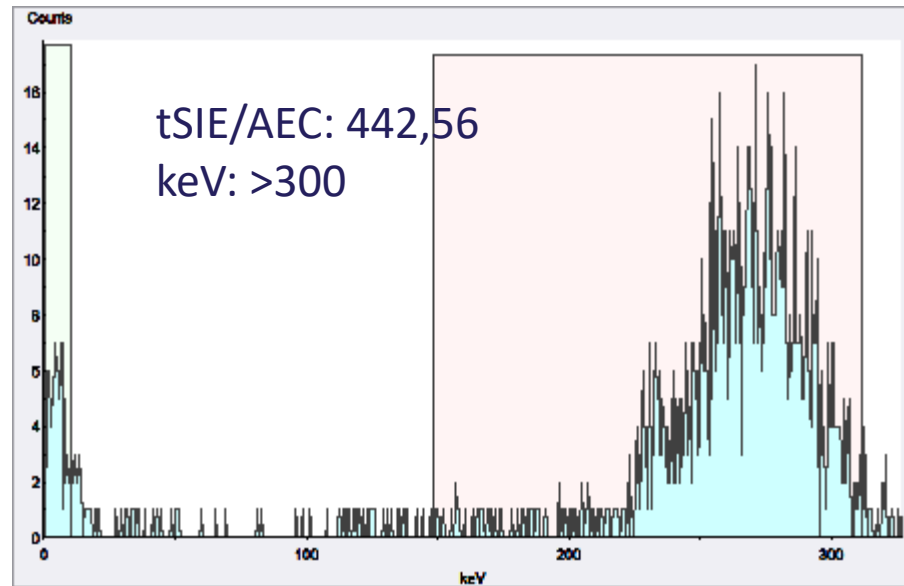
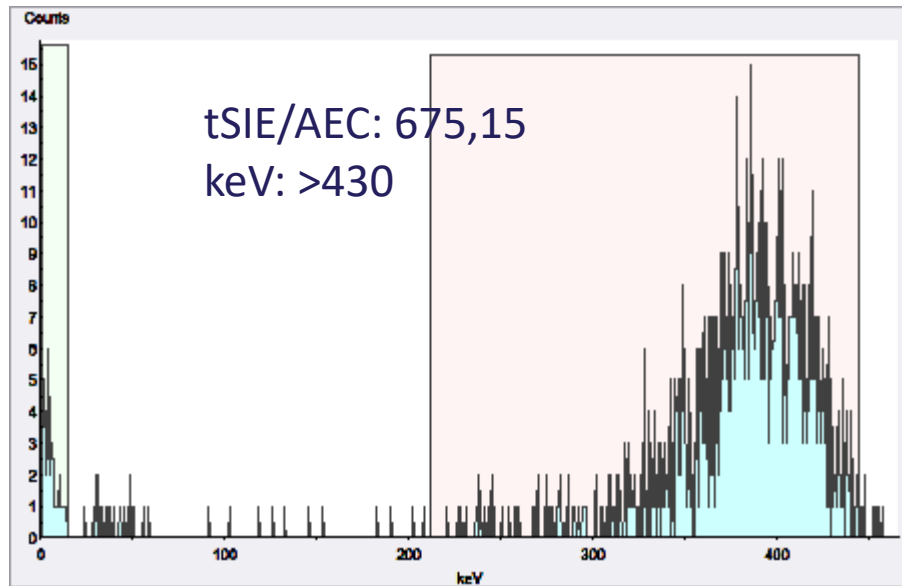

Problem standardu ^3H

- Krzywa gaszenia na jego podstawie podaje wyższe wydajności pomiaru, co prowadziło do zaniżenia podawanej aktywności ^{241}Pu
- Wykonanie „rozsądnej” krzywej gaszenia wymagało użycia dużych ilości roztworu ^3H , co sprawiło, że standardy kalibracyjne nie były podobne do preparatów otrzymywanych w analizie. Krzywa na podstawie ^3H ma też węższy zakres
- Nie ma możliwości zdeponowania ^3H na stalowych dyskach, więc nawet przy poprawnej kalibracji aparatury nie wykryto by innych problemów na wcześniejszych etapach analizy

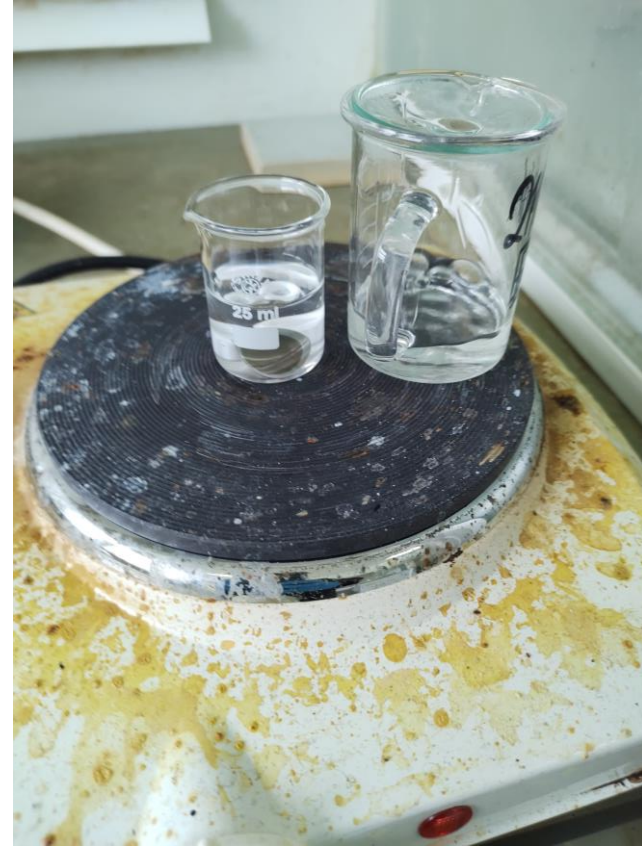
Użycie funkcji Automatic Efficiency Correction

Problem elektropozycji

Prace trwają

- Mimo poprawy kalibracji aparatury obserwowany jest duży rozrzut otrzymywanych wyników
- Pu wydaje się być silnie związany z trudno rozpuszczalnym osadem, co uniemożliwia jego pełną ekstrakcję
- Elektrodepozycja z użyciem H_2SO_4 jest dobra, gdy analiza ma się zakończyć na pomiarze α -spektrometrycznym
- Kolejnym krokiem jest zmiana sposobu elektrodepozycji na taki, który nie niszczy powierzchni stali